

دەق و واتاي
الأربعين النوية
بهكوردى

أبو زكريا يحيى بن شرف الحزامي النووي

به كورديكردنى:
محمد ماحى

دەق و واتاي الأربعين النوية بهكوردى

پەزىمى نەھەۋىدى

۷۹

۷۹

دەق و واتاى
الأَرْبَعِينَ النَّوْوِيَّة
به کوردى

۶۱

۶۱

به کورديکردنی:

محمد ماحى

۷۹

۷۹

داناني:

أبو زكريا يحيى بن شرف الحزامي النووي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ مُحَمَّدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
شُرُورِ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ،
وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِي لَهُ۔ أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ
مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقًّا تُقَاتَهُ وَلَا تَمُوشُ إِلَّا وَأَتْمَمْ
مُسْلِمُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
رُوْجَحًا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَانْتَهَا اللَّهُ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحُ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَعْفُرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَحَيْرَ الْهَدِيَ هَدِيُّ
مُحَمَّدٌ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاهَا، وَكُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدُعَةٍ وَكُلَّ بِدُعَةٍ صَلَالَةٌ،
وَكُلَّ صَلَالَةٍ فِي التَّارِيْخِ.

ناوەرۆك

٦	پیشەکى ئىمامى نەھوھۇي
١٤	فەرمۇودەي يەكەم
١٦	فەرمۇودەي دووھەم
٢٠	فەرمۇودەي سىيەم
٢١	فەرمۇودەي چوارھەم
٢٤	فەرمۇودەي پىنځەم
٢٥	فەرمۇودەي شەشھەم
٢٧	فەرمۇودەي حەفتەم
٢٩	فەرمۇودەي ھەشىتەم
٣١	فەرمۇودەي نۆيەم
٣٢	فەرمۇودەي دەيھەم
٣٤	فەرمۇودەي يازدەيھەم
٣٥	فەرمۇودەي دووازدەيھەم
٣٦	فەرمۇودەي سىيىزدەيھەم
٣٧	فەرمۇودەي چواردەيھەم
٣٨	فەرمۇودەي پازدەيھەم
٣٩	فەرمۇودەي شازدەيھەم
٤٠	فەرمۇودەي حەڻدەھەم
٤١	فەرمۇودەي ھەڙزدەيھەم
٤٢	فەرمۇودەي نۆزدەھەم
٤٤	فەرمۇودەي بىستەم
٤٥	فەرمۇودە بىست و يەكەم
٤٦	فەرمۇودەي بىست و دووھەم
٤٧	فەرمۇودەي بىست و سىيەم
٤٩	فەرمۇودەي بىست چوارھەم

۵۳	فهارموده‌ی بیست و پنجم
۵۵	فهارموده‌ی بیست و ششم
۵۷	فهارموده‌ی بیست و هفتم
۵۹	فهارموده‌ی بیست و هشتم
۶۱	فهارموده‌ی بیست و نویم
۶۴	فهارموده‌ی سیم
۶۶	فهارموده‌ی سی و یکم
۶۸	فهارموده‌ی سی و دویم
۶۹	فهارموده‌ی سی و سیم
۷۰	فهارموده‌ی سی و چوارم
۷۱	فهارموده‌ی سی و پنجم
۷۳	فهارموده‌ی سی و ششم
۷۵	فهارموده‌ی سی و هفتم
۷۷	فهارموده‌ی سی و هشتم
۷۹	فهارموده‌ی سی و نویم
۸۰	فهارموده‌ی چله‌م
۸۲	فهارموده‌ی چل و یکم
۸۴	فهارموده‌ی چل و دویم

بیشەکی ئیامى نەھوھى

بسم الله الرحمن الرحيم

سەناو ستايىش بۆ پەروھەردگارى جەمانيان، راگرى زەمين و ئاسمانانەكان، هەلسورىتەرى ژين و كارى تەواوى بۇونەودaran، نىرەرى پىغەمبەران، درودو سەلامى خۆى بىزىتە سەريان، ناردۇونىيە لاي مەرقە پىگەيشتۈوهكان، بۆ رېنمايى شەرىعەت و رېكخىستى ژيان، بە بەلگەي يەكلاكەرەھەو نىشانە بەھىزەكان، تا بە راستەرى سەرفرازىن و و بچنە رېزى بەختەودaran.

سوپاس بۆ خوالەسەرەمۇو بەخشىنەكان، داواخوازى زىاترملىقى لەمھرى پېۋەر و بىن پايىان، شاھىدى دەددەم بە دلّم و جەستە و زوبان، پەروھەردگارو پەرسىتراوو حاكىمى رەھا نىيە بۆ ژيان، نە لە زەمين و نە لە ئاسمان، جىڭە لە خواي تاك و پاك و مېھربان، كردگارى دادگەرى حوكىمان، دانايى لىپبوردەي كارجوان.

شاهیدیش ددهم که موحه‌ممه‌د (عليه السلام) نیرداوی بیرمه‌ندو،
به‌نده‌ی جوامیری مه‌ردو، خوش‌ویستی دلپه‌یوه‌ندو به‌رزتینه له
دروستکراوه‌کان، رېزليگراوه به‌که‌لامی پیروزی قورئان، موعجیزه‌ی
به‌رده‌وامی گشت سات و سه‌رده‌مان، به سوننه‌تی نوری رېنی
ئامؤژگاران، تایبه‌تمه‌نده به (جوابع الكلم) زوری ماناو پوخته‌ی
قسان، خاوه‌نی دواهه‌مین ئایین و کتیبه ئاسما‌نییه‌کان، صه‌لات و
سه‌لامی خوا به لیزمه و به‌گورتر له باران، بپژیته‌سهر خۆی و
ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران هەم بۆ خانه‌واده و هاوەل و هەر هەموو
چاکه‌کاران.

له عهلى کورى ئەبوتالیب، و عبد‌الله کورى مه‌سعود، و موعازى
کورى جه‌بەل، و ئەبو دەرداء، و ئىبنو عومەر، و ئىبنو عەبیاس،
و ئەنەسى کورى مالیك، و ئەبو ھورەیرە، و ئەبو سەعیدى
خودرى، خوا لییان رازى بىت به كۆمەلیك ریواياتى زورو
جۇراوجۇر پىمان گەيىشتووه كە پىغه‌مبەرى خواى خوا صلى الله
عليه وسلم فەرمۇويەتى: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أَمْتَى أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مَنْ

أَمْرُ دِينِهَا بِعَثَّةِ اللَّهِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ (راتا: هەر كەسى چل فەرمۇودە لە باسەكانى دىندارى بىگە يەنىت بە ئومىمەتە كەم خواى كەورە لە رېزى دوايىدا لە رېزى زاناييان و شەرعناساندا زىندوویدە كاتە وە. لە رىوايەتىكى تردا: (...بَعْثَةُ اللَّهِ فَقِيهًا عَالَمًا) (راتا: خواى كە وە وەكۈ زانايەكى شەرعناس زىندوویدە كاتە وە. لە رىوايەتى ئەبودە ردائىشدا خوا لىي رازى بىت ھاتووه (...وَكَنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) (راتا: منىش (پىغەمبەرى خوا ﷺ) لە رۇزى قيامەتدا دە بىمە تاكاكارو شاھىدى. لە رىوايەتى ئىبنۇمە سعودىش خوا لىي رازى بىت ھاتووه كە فەرمۇويەتى: (...قِيلَ لَهُ: ادْخُلْ مَنْ أَيْ أَبُوبَ الْجَنَّةِ شَئْتَ) (راتا: (پىيى دەگوتى: بىرۇ بە ھەشتە وە لە ھەردەگا يەكى كە خۆت پىت خۆشە) لە رىوايەتى ئىنۇعومە رىش خوا لىي رازى بىت ھاتووه: (كَتَبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ، وَحَسْرَ فِي زُمْرَةِ الشَّهِداءِ) (راتا (لە رېزى زاناييان دادەنرېت، و لە رېزى شەھىدان حەشىدە كىرىت).

به لام هه ممو زانايانى فه رموده ناسى راکون له سه لوازى ئەم فه
رموييە هه رچەندە رېگا كانىشى زورن^۱.

۱ راسته. ئەم فه رموده يە هه رچەندە زنجيرەي سەنهدى ريوايەتە كانى زورن، به لام هه زەعيفە و زۆريي ريوايەتە كانىشى بە هيڭىز ناكەنەوە. ئىمامى ئىبنووحەجهر لە كتىبى (التلخيص الحبير ۹۳/۳) دا دەفەرمۇئى: حەسەنى كۈرى سوفيان لە (مه سنەد) دكەي خۆيدا لە ئىبنووجەوزىش لە (العل المتناهية) دا هەممو سەنەدە كانى هىنناوەتەوە و توپىزىنەوە بۇ هەممويان كردووە و گەيشتۆتە ئەوەي كە (زەعيفە و بە هيڭىزناكىت). پاشان ئىمامى ئىبنووحەجهر لە (لە وىدا دەفەرمۇئى: (پوختەي حوكىمە كەم لە كۈرى شازىدەيەمم لە (لاملاع) دا رونكىردووە و وتم كە هيچ يەكىك لە ريوايەتە كانى لە خەلەل بە دەرنىن). زور لە زانايان كە باس لە زەعيفى ريوايەتىك دەكەن، ريوايەتىكى سەحىخ وەكى بە دىلى دەھىنەوە. بۇ يە دەشىت لە جياتى ئەو ريوايەتانە ئەم فه رمودە سەحىخە كە بىست يادوو گىپرايانەتەوە بىتتە هاندەرمان بۇ خويىدىن و ورگرتىن و گەياندىنەوە فەرمودە، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇئى: (نَصَرَ اللَّهُ عَبْدًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَاعَاهَا، فَبَلَّغَهَا مَنْ لَمْ يَشْمَعْهَا، فَرُبَّ حَامِلٍ فِقْهَ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهَ مِنْهُ، وَرُبَّ حَامِلٍ فِقْهَ لَا فِقْهَ لَهُ). ئىبنوداوود (۳۶۶۰)، ترمذى (۲۶۵۶)، ئىبنوماجە (۲۳۰)، ئە حمەد (۴۱۵۷). واتە: خواي گەورە روحسارى ئەو كە سە كەشكەت و نىعمەتى زىاترى پىببەخشىت كە قىسە كەمى منى گۈي لىدەبىت و بەو شىۋىدەي گۈيلىبۈوه دىيگەيىتەوە، لەوانەبە ئەو كە سە زانستىيەك بالاودەكتەوە بە كەسانىيى بگەيىت كە لە خۆي زىرەكتىن و

لهم بابه ته شدا زانایان ره حمه تی خوایان لئی بیت ئه و هنده
نو سراویان هه يه، که له ژماره نایه ن. يه که م که م که زانیبیت م له م
بابه ته وه نو و سیبیتی عبد الله ی کورپی موباره گ بووه، پاشان محمدی
کورپی ئه سله می تو می، که زانایه کی خوایی بوو، ئینجا حه سه نی
کورپی سوفیانی نه سه وی، و ئه بوبه کری ئه جه ری، هه رو ها ئه بوبه
کر محمدی کورپی ئیبراھیمی ئه صفه هانی، و داره قوطنی، و حاکم، و
ئه بونو عه یهی ئه صفه هانی و، ئه بو عبد الرحمنی سوله می، و ئه بو
سه عید مالینی، و ئه بو عوسما نی صابونی، و محمدی کورپی عبد الله
ی ئه نصاری، و ئه بوبه کری به یهه قی.. و خه لکانیتی تر که له ژماره
نایه ن، چ له وانه هی پیشین و چ له وانه هی پاشین. منیش ئه و زانا و
پاریزه رو پاسه و انانه هی ئی سیلامم کرده سه رمه شق و ئی ستخاره م
به خوای گه وره ی گه وره کرد له کوکردن وهی ئه و چل فه رمووده دیه
دا، زانایانیش ها و ران له سه رئه وهی کار به فه رمووده لواز

با شتر لیتی تی بگه ن. ده شیت که سیک زانستیه ک نه قلدہ کات به لام خوی زانا
نه بیت..

بکرت، له بواری هاندان بوئه نجامداني کرده وهی چاک. له گه‌ل
 ئه وه شدا پشتم بهو فه رموده لوازانه نه به ستوفه، به لکو له ساهر
 فه رموده راست و دروستی پیغه مبهربی خوا ﷺ که فه رمومیه
 تی: (إِبْلِغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمُ الْغَائِبَ) ^۱ واتا: ئه وانه ئاماذهن (وزاناو
 شاره زان) بیگه يه نن بهوانه تان که ئاماذهنین (پییان نه گه يشتووه).
 هه رووهها فه رموده پیغه مبهربی خوا ﷺ: (أَنْصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ
 مَقَالَتِي فَوَعَاهَا، فَأَدَاهَا كَمَا سَمِعَهَا) ^۲ واتا: خوا گه وره رو خساری
 ئه و که سه بگه شیئته وه که گوئی له قسه يه کی من ده بیت ولی
 تیده گات، و چاک له بهربی ده کات و ، بهو شیوه يه که بیستوویه
 تی ده یگه يه نیته وه.

له مه وهی که ههندی له زانیان هاتوون و چل فه رموده يان له
 بچینه کانی دین و ههندیکیان له لقه کانی دین و ههندیکیان له

۱ بوخاری (۴، ۱)، موسیلم (۱۳۵۴).
 ۲ نووسه‌ری به ریز رحمه الله نوسیویتی (آخرجه البزار (۸ / ۳۴۲) رقم : ۳۴۱۶)، راسته: ترمذی (۲۶۵۸)، ئەحمد (۲۱۶۳.) شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحیح ابن ماجه/ ۲۳۰) دا ده فه رمومی: سه حیجه.

باسی جهاد، کۆکردوتەوە، هەشیانە لەباسی زوهەدۇ دونیانە
ویستى، يان لە ئاداب، يان لە وتارو ئامامۆژگارى.. هەمۇوشیان بە^۱
مەبەستى چاكسازى كردۇويانە خوالىيەن رازى بىت. منىش پىيم
باش بۇو كە چل فەرمۇودە كۆبىكەمەوە كە لە هەمۇئە و باباتانە
گرنگىتىت، چل فەرمۇودە گشتىر كە هەمۇئە و بابهاتانە لە
خۆگرتۇوە. هەرفەرمۇودە كە كېش رېسايەكى گەورە و گرنگى لە
رېسا شەرعىيە كان تىدايە، لەوانەي زاناييانى ئىسلامى جەختىان لە
سەر كردۇتەوە كە تەلارى ئىسلاميان لەسەرە. لەوانەي
فەرمۇويانە: ئەم فەرمۇودە نيو يان سىيەكى ئىسلامە! يان شتى
تى لەو جۆرەيان فەرمۇودە. پابەندىش بۇوم لەوەي هەمۇ فە
رمۇودە كانى (ئەربەعىن) كە صەحىح بن، زۆرىشنىشىان لە فە
رمۇودە صەحىحە كانى بوخارى و موسلىمن، بە نادىيارى سەنەدە
كائىش ھىنناومەتەوە، تا ئاسان لەبەر بىكىن و هەمۇ خەلکىش
سۈودى لى وەربىگەن ان شاء الله.

پیویسته له سه رئه و که سه که قیامه تخوازه، شاره زای رئه و فه
رمودانه بیت، له بهر رئه و هی با سه گرنگه کانی له خوگرتووه، که
پیداگری و ئاگاداری و ئاموژگاری له سه رته واوی به ندایه تییه کان
ددهن. رئه مهش ئاشکرايی بۆ هەركە سیک که سەرنجيان لى بادات.

پشتم تەنها به خوای گەوره به ستووه، هەموو داواو کارو
فرمانیکم بۆ رئه و به رزده کەمه و دو، سوپاسیکاریی هەر بۆ رئه و دو و به
خشینه کانیش هەرهی خوین، سەرکەوتن و پاریزراویش هەر به ده
سەللاتی رئه و دو.

فهروودهی یەکەم

خواویستی

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامَ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ
أَمْرٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأٌ يَنْكِحُهَا
فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. متفق عليه.

پیشەواى باوهەداران باوكى حەفسە عومەرى كورى خەتناب خوا لىنى
رازى بىت فهرووى: لە پىغەمبەرى خوام عَلَيْهِ السَّلَامُ بىست كە دەيفەرمۇ:
پاداشتى ھەموو كىدارىك بە مەبەستە كە يەقى، ھەموو كەسىكىش ھەر
ئەوهى پى دەبەخىشتىت كە نيازى بۇوه، ھەر موسىمانىك لە پىناوى خواى

گوردا کۆچکات بۆ لای پىغەمبەرەکەی خوا ئەوا هىجرەتەکەی لە
پىناو خواو پىغەمبەرى خوادا بۆ ھەزماردەكىت، ھەركەسىيکىش بۆ
دەستخستنى بەرژەوندى دۇنياپى، يان بۆ ھاوسەرگىرى ئافرەتىك ناوجەمى
خۆى جىئەيلەت ئەوا كۆچكىرنەكەى ھەروا بۆ ھەزماردەكىت كە بۆى
هاتتووه.^۱

^۱ ئەم فەرمۇودە يەھەردۇو پىشەواى بەرزو بەرپىزى فەرمۇودە رىوبەتىيان
كردووه و بە صەھىھىيان ناساندۇوه: يەكەميان: باوکى عەبدوللە
موھەممەدى كورپى ئىسماعىلى كورپى ئىبراھىمى كورپى ئەبۇلۇغۇرە كورپى
بەردىزېھى ئەلچەعنى كە ناسراوه بە (ئىمام بوخارى ۱۹۴-۲۵۶ك رەحمەتى
خواي لىبىت) بەزمارە [۱]. وەھەروەها باوکى حوسەين موسىلىم ئى كورپى
حەججاجى كورپى موسىلىي كورپى كەرشانى قوشەيرى نەيسابورى كە
ناسراوه بە (ئىمامى موسىلىم ۲۰۴-۲۵۹ك رەحمەتى خواي لى بىت) بەزمارە

فهروودهی دووهم

دەربارەی ئىسلام و باوهەر و چاکەكارى

عَنْ عُمَرَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْضًا قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدٌ بِيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثْرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرَفُهُ مِنَ الْأَحَدِ. حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتِيهِ، وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْدَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدَ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحْجُجَ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَيِّلًا. قَالَ: صَدَقْتُ . فَعَجِبْنَا لَهُ يَسَّالُهُ وَيُصَدِّقُهُ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَا لَمْ يَكْتُبْهُ وَكُتُبُهُ وَرُسُلُهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ حَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتُ . قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْدِدَ اللَّهَ

گائَنَك تَرَاه، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاه فِي إِنَّه يَرَاك. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنِ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأَمْمَةَ رَبَّنَاهَا، وَأَنْ تَرِي الْحُفَّةَ الْعَرَاءَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوِلُونَ فِي الْبُنْيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَيْثٌ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فِي إِنَّه حِبْرٍ يَلِه أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ^۱.

له پیشەواى باوەردارانەوە، سەيدنا عومەرى كورى خەتاب خوا ليلى
 پازى بىت فەرمۇسى: پۈزۈكىيان له خزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ
 دانىشتىبووين، پياوېڭ هاتەناومانەوە كە بەرگى بەريپى زۆر سىپى بۇو و
 مۇوى زۆر رەش بۇو، ئاسەوارى سەفەرى لى بەدىنەدەكرا (تۆزو
 خۇللاۋى نەبۇو و ماندوپى پىوه دىارنەبۇو) و ھىچ كامىكىشىمان
 نەماندەناسى. چووه خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ و لەبەرانبەرى بەشىۋەيەك
 دانىشت كە ئەزۇرى نوساند بە ئەزۇرى پىغەمبەرى خواوه صلى الله عليه

^۱ موسىلیم (۸)، ئەبوداود (۴۶۹۵)، ترمذى (۲۶۱۰)، نەسائى (۴۹۹)، ئېبنوماجە (۶۳).

وسلم و لهپی دهسته کانی خسته سهر هردوو رانی و پرسی: ئەمی
موحەممەد باسی ئىسلام بۆ بکە، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرمۇسى:
ئىسلام ئەوهەيە كە شايەقمان ھېيىت و بېيار بىدەيت كە هيچ شتىك نىيە
شايانى پەرنىتىن يېت جىڭە لە خوايى گەورە. بېيار بىدەيت كە مۇھەممەد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بەندەو نىرداوى خوايەو نویزىكەيت و زەكتىبەيت و رۆژۈمى
رەمەزان بىگىت، ئەگەر توانات ھەبوو حەجى مائى خوا بکەيت. كابرا
فەرمۇسى: راستىكىرد. بەلامانەو سەيربۇو، كە پرسىيارى لىنەكەت دەشلىت
راستىكىرد!. پاشان فەرمۇسى: ئەدى باوەرەيىنان چۆنە؟ پىغەمبەرى خوا
﴿لَهُ وَلِأَمِيَّا فَهُمُوْيٰ: ئَهُوَهُيَّ كَهُ: باوەر بە خواو بە فِرِيشَتَهِ كَانِي وَ بَهُ
كَيْنِيَهِ كَانِي وَ بَهُ نَيْرَدَرَاوَهِ كَانِي وَ بَهُ رَوْزَى دَوَايَى وَ هَرُوَهَهَا بَهُ خِيَرَوْشَهَرِى
قَدَهَرْ ھېيىت. كابرا ديسانەو فەرمۇسى: راستىكىرد!. دواتر فەرمۇسى:
ئەدى چاكە چىيە؟ فەرمۇسى چاكە ئەوهەيە، كە وا خوا بېرسىتىت، كە
ھەر وەك ئەوهەي بىيىت، خۆ ئەگەر تۆش ئەمۇ نەيىت، ئەمۇ تۆ دەيىت.
ئىنجا فەرمۇسى: كەى رۆزى دوايىھ؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: لەم
باسەدا پرسىيارىتىكراو لە پرسىياركار زاناتر نىيە. پياوه كە پرسى باشه

نیشانه کانی چین؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: ئەوه يە كە كۆپلەكان
گەورەى خۆيانىان لىدەبىت، پىيەتىي و رەشوروت و شوانى مەر كۆشك
و تەلاريان زۆر بەرزىدەكەن وە شانا زىيان پىوهەكەن! ئىتر كابرا رۇيىشت.

دواى سى رۇز پىغەمبەرى خوا صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمۇسى: عومەر،
دەزانى ئەوه كى بۇ دەپېرسى؟ ووتم: خواو پىغەمبەرى خوا دەزانى.
فەرمۇسى: ئەوه جو برەئىل بۇو، هاتبۇو، دىنە كەتان فيرىقات.

فه‌رموده‌ی سیّیه‌م

کوشکی ئىسلام لەسەر پىنج كۆلەگە يە

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنْيِ الْإِسْلَامُ عَلَى حَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ. متفق عليه^۱

باوکى عبدالرحمن عبداللهى كورى عومهرى كورى خەتناب خوا لييان رازى يىت. فه‌رمۇسى: لە پىنگەمبەرى خوما بىست ﷺ كە دەيەرمۇسى: ئىسلام لەسەر پىنج كۆلەگە دامەزراوه: شايىتمان، واتە: شاهىيدىدان كە هىچ پەرسىتراوېڭ نىيە شايىانى پەرسىتن يىت، جىڭ لە خواى گەورەو، بېياردان كە مۇھەممەد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نىرراوى خوايە، هەروەها پىادەكىدىنى نوپېژو زەكتىدان، و حەجكىرىدى مالى خواو گىرتى رۇۋۇزى رەمەزان.

۱ بوخارى (۸)، موسىلم (۱۶).

فهروودهی چوارم

له تنوکیک ئاوهوه بەرهو رېزلىتىنى خواي پەروردگار

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: حَدَّثَنَا
رَسُولُ اللَّهِ - وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ - إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمِعُ
خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ،
ثُمَّ يَكُونُ مُضْعَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ
الرُّوحُ، وَيُؤْمِرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكَتْبِ رِزْقِهِ، وَأَجْلِهِ، وَعَمَلِهِ،
وَشَقَقِيِّ أُمِّ سَعِيدٍ؛ فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ
عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا. وَإِنَّ أَحَدَكُمْ
لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ

فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا. رواه

الشیخان^۱

باوکی عبدالرحمن عبداللهی کوری مه سعود خوا لیی رازی بیت
فهرومیو: پیغه‌مبهربی خوا ﷺ که راستگوئین و به‌استزانراوترین
کسه_ بوی گیزاینه و که: هه‌ریه‌کیک له ئیوه (قۇناغەکانى) خەلقیوونى له
سکى دایکیدا دەبریت. ماوهی چل رۆژى يەکەمین تەنها تنوکیک ئاوى
مه‌ییووه (بە ھېتلەکەدانى ئافرهتەوە)، دواتر دەپیتە خوینپارە (وەکو زەروو) ای
ھەلۋاسراو بەرەحى دایکەوە، پاشان دەپیتە پارجه‌یەک گۆشت و خوین
(وەکو پاروویەکى جووراوا)، ئىنچا خواى گەورە فرىشىتەيەکى بو دەنیریت
کە رۆحى بەبەردادەکات و فەرمانى بە چوار ووشە پىندەکات (کە له چارەرى
بنوسرىت): رزق و رۆزىي، تەممەن و ئاكامى مردى (ئەجهلى)، كارو
كەدەوەکانى، بەدبەختە يان بەختەوەر. جا سوپىند بە خوايەى کە هيچ
پەستراویکى بە حق جىگە له نىيە، كەسى واتان تىدايە كارو كەدەوە بە

۱ بوخارى (۳۲۰۸)، موسىlim (۲۶۴۳).

رەفتارى ئەھلى بەھەشت ئەنجامدەدات و تا ئەوەندەي گەزىكى دەمەننەت
بۇ چۈونە ناو بەھەشت، بەلام نوسراوەكەي پىشىدەكەۋىت و
كاروکردهوهى ئەھلى دۆزەخ دەكەت و دەچىتىه دۆزەخەوه! كەسانى واشتان
ھەيە كاروکردهوهى بە رەفتارى ئەھلى ئاڭر ئەنجامدەدات، تا ئەوەندەي
گەزىكى دەمەننەت بۇ چۈونە دۆزەخەوه، بەلام نوسراوەكەي
پىشىدەكەۋىت و كاروکردهوهى ئەھلى بەھەشت دەكەت و
دەچىتىه بەھەشتەوه!

فه مووده‌ی پینجهم

دژواری داهینزاو له دیندا

عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ:
قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَحْدَثَ فِي أُمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ
رَدٌّ.^۱

وَفِي رِوَايَةِ لِمُسْلِمٍ: مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أُمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.

دایکی باوه‌رداران عائیشه خوا لیتی پازی بیت فه مووی:
پیغامبه‌ری خوا ﷺ فه موویه‌تی: هه‌رکه‌سی له کارووباری (دینداری)
ئیمه‌دا شتیک داهینیت که له دینه‌که‌وه نه‌هاتیت، ئه‌وه ره‌تده‌کیت‌وه.
(مه‌رفووزه).

له‌ریوایه‌تی ئیمامی موسی‌مدا هاتووه که: هه‌رکه‌سی شتیک داهینیت که

ئه‌م دینه‌ی ئیمه نه‌یگریت‌وه ئه‌وه ره‌تده‌کیت‌وه..

۱. بوخاری (۲۶۹۷)، موسی‌م (۱۷۱۸).

فهرووده‌ی شهشه

سنوری نیوان حرام و حلال ئاشکارا

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ:
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ،
وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى
الشُّبُهَاتِ فَقُدِّدَ اسْتَبَرًا لِدِينِهِ وَعَرَضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ
وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحَمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ،
أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حَمَى، أَلَا وَإِنَّ حَمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي
الْجَسَدِ مُضْعَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقُلُبُ.^۱

له باوکی عبداللہوه، که نومنی کوری بشیره، خوای گهوره له خوی
و باوکی رازی بیت فهرووی: گوئیلیبیو که پیغه‌مبهربی خوا صلی الله

۱ بوخاری (۵۲)، موسیم (۱۵۹۹).

علیه وسلم دهیفه رمومو: به دلنجیشه و هملال ئاشکرايەو حەرامىش ئاشکرايەو لەو نیوهندەشدا هەندى شتى جىيى گومان ھەن، كە زۆربەي خەلکى نايازنان، ھەر كەسى پارىز لە شتە گومانلىكراوهەكان بکات، ئەوا پاكانەي بۆ دين و ئابپۇرى خۆى كدووه، ھەر كەسىيکىش بکەۋىتە ناو بابهەتە گوماناوييەكان، ئەوا كەوتۇتە نېو حەرامەوە. ئەمە وەك شوانىكە كە ئازىزەكانى لە دەورى پاوانىكى پەرزىنداردا بله وەرىيىت، خەرىك بىت ئازىزەكانى سنورى پەرزىنى پاوانەكە بىهزىن. بزانن ھەمۇ دەسەلاتدارىك سنور و پەرزىنى تايىت بە مولىكى خۆى ھەيە، (كە كەس نايىت ئەو سنورانە بىهزىن)، بزانن كە سنور و پەرزىنى خواي گەورەش قەدەغە كراوهەكانىيەتى. ئەوهش بزانن كە لە جەستەدا پارچە كۈشتىك ھەيە، ئەگەر ئەو چاك و پاك بىت ھەمۇ لاشە چاڭدەبىت، ئەگەر ئەو پىس و خراپىت ھەمۇ جەستە پىس و خراپىدەبىت. ئەو پارچە گۈشتە دلە.

فهروودهی حهفته‌م

ئایین ئامۆژگاری و خواویستییه

عَنْ أَبِي رُقَيْةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ عَلَيْهِ الْأَنْبَاءُ قَالَ:
الدِّينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَئِمَّةِ
الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ.^۱

له باوکى روقەییوه، كە تەمیي کورى ئەوسى دارىه خوا لىتى رازى
بىت هاتووه كە پىغەمبەرى خوا فهرووېتى: دين بىتىيە له
ئامۆژگارى . وتمان: (ئامۆژگارى) كى بۇ كى ؟ فهرومۇ: ئامۆژگارى خواى
گورە: بەندايەتى كىدنه بۇى، ئامۆژگارى بۇ كىتىيە كە: باوھر پىھىنەن و
جىيەجيىكىدن و چەسپاندىنىتى، ئامۆژگارى بۇ پىغەمبەرى خوا:
باوھرپىھىنەننىتى به شىوه يەك كە جەنابى بکەيتە تاکە پىشەوا، ئامۆژگارى
بۇ زاناو سەركىددە موسىمانان: بەوهە لە فەرمانە چاكەكانيان دەرنەچىت و

۱. موسىليم (۵۵)، ئەبوداود (۴۹۴۶)، نەسائى (۴۱۹۷)، ئەحمد (۱۶۴۹۳).

یارمه‌تیده‌ریان بیت له‌سهر چاکه. ئامۇزگارىي مۇسلىمانان: بهوهىه كە مافى
برايه‌تىيان بدەيت.

فه‌رموده‌ی هه‌شته‌م

تیکوشان له پیناو باوهر

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ
أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّىٰ يَشْهُدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ؛ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ
عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَىٰ
اللَّهِ تَعَالَىٰ.^۱

له ئينو عومه‌ره خوا له خۆی و باوکی رازی بیت. گیزدراوه‌ته‌وه که
پیغەمبەرى خوا ﷺ فه‌رمۇویه‌تى: فه‌رماننېدراوه که جەنگ بەرانبەر
خەلکى بکەم تا شايەتىدەدەن کە هيچ خوايەک نىيە شايافى پەرسىن بیت
جىگە له خواى گەورەو شايەتىدەدەن کە مۇھەممەد نىزراوى خواى گەورەيەو
نویزىدەکەن و زەڭاتدەدەن، و رۆژوودەگەرن. ئەگەر ئەمانەيان كەرد، ئىدى

۱ بوخارى (۲۵)، موسىليم (۲۲).

خوین و سامانیان پاریزراو دهیت، مهگهر مافیکی شهر عیان
بکه و نته سه ر، لیپرسینه و هشیان لای خوای به رزو بالادهسته.

فه‌رموده‌ی نویه‌م

گوپرايه‌لی پیغمه‌بری خواه

عَنْ أَيِّ هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَحْرٍ قَالَ: سَعْتَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: مَا نَهَيْنَاكُمْ عَنْهُ فَاجْتَبَيْوْهُ، وَمَا أَمْرَنَاكُمْ بِهِ فَأُتْهَا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةً مَسَائِلِهِمْ وَاحْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ.^۱

له ئەبو هوپرهیرهوه کە (عبدالرحمنی کورى سەخر) له، خوا لىئى راپى
بىت فه‌رمۇسى: له پیغمه‌برى خوماھ بىست کە دەيىفه‌رمۇو: ئەوهى لېم
قەدەغە‌کەن خۇتاڭى لى بىارىزىن و (دوورىكەونوه لىيى)، ئەوهش کە
فەرمانىم پىن کەن تا له توناناتاندا بىت بىكەن. چونكە تىاچۇونى (مېلەت و
ئۇمەتتەنی) پىش ئىيە له بەر زۆرى پرسىارەكانىيان و ناكۆكىي و راجىايىان بۇو
لەسەر (راو پىنى) پیغمه‌برەكانىيان. سەلامى خوايان لى بىت

۱ بوخارى (۷۲۸۸)، موسلىم (۱۳۳۷).

فهربودی دهیدم

خوای گهوره پاکه و تنهها پاکی دهويت.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ طَبِيبٌ
لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَبِيبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ إِمَّا أَمْرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ
فَقَالَ تَعَالَى : (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا)^۱
وَقَالَ تَعَالَى : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ)
ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمْدُدُ يَدِيهِ إِلَى السَّمَاءِ:
يَا رَبِّ! يَا رَبِّ! وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرُبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبُسُهُ حَرَامٌ،
وَغُدِّيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟.

ئەبوھورھېرەو خوا لىيى رازى بىلت فهربۇرى: پىيغەمبەرى خوا سلى
الله عليه وسلم فهربۇرى: بەراستى خواي گهوره پاكھو پاكىشى قەبولە.
خواي گهوره هەر ئەو فەرمانەي بە پىيغەمبەرانى داوه، بە باۋەردارانىشى

۱ موسىلیم (۱۰۱۵)، ترمذی (۲۹۸۹) م تە حمەد (۳۲۸/۲)، دارییى (۲۷۱۷).

داوه. خوای گهوره دهه‌رموی: (يَا أَئِّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيَّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا) المؤمنون / ٥١ واته: ئهی نىرراوانى خوا، حەلّل بخۇن و كاروکرده‌هى چاك بكم لە بەرانبەريشىدا دهه‌رموی: (يَا أَئِّهَا الَّذِينَ آتُوا كُلُوا مِنْ طَيَّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) البقرة / ١٧٢ واته: ئهی ئەوانەنى ئىياتنان بە خوداو پىغەمبەرى خودا ھەيە لەو حەلّلە بخۇن كە پىشان بە خشىيون. پاشان (پىغەمبەرى خوا ﷺ) باسى پياوينىكى كرد، كە رىيوارى رىيەكى دوورەو، قىزىز و تۆزايىه. دەستەكانى بەرزەتكانەوە بۇ ئاسمان و هاواردەكت: خوايە..! خوايە..! لە كاتىكدا خۆرآكەكەى حەرامە، خواردنەوەكەى حەرامە، پوشاكەكەى حەرامە، هەر بەرھەرامىش پىكەيشتۈوه، ئى خوای گهوره چۈن ئاوا بە هانايەوە دىت و دوعا كانى قەبول دەكت؟!

فه‌رموده‌ی یازده‌یه‌م

له گومانوه بو دلنياي

عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْخَسَنِ بْنِ عَلَيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سَبِطِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَجُلِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: حَفِظْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ دُعَ مَا يُرِبِّيكَ إِلَى مَا لَا يُرِبِّيكَ ۖ

باوکى مُحمد، سه‌یدنا حه‌سنه‌نى کورى ئىمامى عەلى، نەوهو رېحانەمى پىغەمبەرى خوا گۈورە له خۆى و باوکى راپى بىت فه‌رمۇوى: ئەو (فه‌رموده‌یه‌م) له پىغەمبەرى خواوه ۋەرگىتووه، (كە فه‌رمۇويەق): واز له شستانه بىنە كە گومانت لىيانە، ئەواهه بکە كە گومانت لىيان نىيە.

اترمذى (۲۵۲۰) دەشەرمۇى: (حَدِيثُ حَسَنٌ صَحِيفٌ)، نەسائى (۵۷۱۱)، ئەحمد (۱۶۳۰)، دارىمى (۲۵۳۲)، ئىبنوحىبىان (۷۲۲). شىخى تەلبانى رحمة‌الله له: (إِرواء الغليل/ ۲۰۷۴) دا دەھەرمۇى: سەھىخە.

فه‌رموده‌ی دووازده‌یهم

خوت لهشتی تاییه‌تی همه‌قورتینه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْلَمُ.

نه بوهوره‌یره خوا لیی رازی بیت فه‌رموموی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموموی: نیشانه‌ی چاکیتی موسولی‌انیتی نه وه‌یه که موسولیان خوی له شتیک هله‌قورتینیت که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نییه.

ترمذی (۲۳۱۸)، ظیبنو ماجه (۳۹۷۹)، ظیبنو حبیبان (۱/۲۲۹)، به‌ییقی له: شعب‌الایمان (۴/۲۵۵). نه م فه‌رموده به‌ناوبانگ و به‌ریلاوه، که له رینگای نوک یا ورد و کیپراوه‌ته و، ئیمامی نه حمده‌دو بخاری و نه بوحاته‌م به ذد عیفیان داناوه به‌لام ئیمامی نه وه‌وی به (حه‌سهن) و ظیبنو حبیبان به سه‌حییان داناوه، شیخی نه‌لبانی رحمه‌الله دوای تویزینه‌وهدی هه ممو سه‌نه‌ده کان له: (صحیح مشکاه المصابیح / ۴۸۳۹) دا به سه‌حیی داناوه.

فهرموده‌ی سیزده‌یه م

ئاستىكى بالاى برايەتى

عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَّسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ^۱.

باوکى حەمزە كە ئەنهسى كورى مالىكە خوا لىنى رازى بىت، خزمەتكارى پىغەمبەرى خوا بۇو، لە پىغەمبەرى خواوه دەگىرەتتەوە كە فهرموديەتى: كەستان ئىمانى نايىت تا ئەوهى بۇ خۆى پىشى خۇشە بۇ براڭەشى بى خۇش نەيدىت.

۱ بوخارى (۱۳)، موسلىم (۴۵).

فه‌رموده‌ی چوارده‌یه‌م

کنی ده‌کوژریت؟!

عَنْ أَبْنِ مَسْعُودٍ عَلَيْهِ الْمَسْكُونَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ لَا يَجِدُ دُمُّ
أَمْرِيَءٍ مُسْلِمٍ يَشَهِدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا يَأْخُذُ
ثَلَاثَةً: التَّبِيعُ الرَّازِيُّ، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ
لِلْجَمَاعَةِ^۱.

عبدالله کوری مه‌سعود خوا لیپی رازی بیت فه‌رموموی: پیغه‌مبهربی
خوا فه‌رموموی: کوشتني هیچ موسولیاتیک حه‌لال نیه که شایه‌تیدایت
که هیچ خوایه‌ک نیه شایانی په‌رستن بیت جگه له خوای گهوره،
هه‌روه‌ها شایه‌تیدایت که محمد (ص) نیراوی خوای گهوره‌یه، مه‌گهر به
سی هوکار: هاوسرداری زیناکار. خوین بو خوین (بکوژیک
بکوژریته‌وه) و که‌سیک له دین هه‌لگه‌را بیته‌وه، و له کومه‌لی موسلمانان
جیابوو بیته‌وه.

۱ بوخاری (۶۸۷۸)، موسیم (۱۶۷۶).

فه رموده‌ی پازده‌یه م

قسه‌ی خیرو ریزی دراوی و ریزی میوان و له باوه‌هینانه به‌خوای

گهوره و به‌رُوزی دوای!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَيْهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيُقْلِنْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلَيُكْرِمْ ضَيْفَهُ^۱.

ئه بوهوره بره خوا لیی را زی بیت ده گیکریتەو که پیغامبری خوا

فه رموده‌یه تى: هەركەسى باوه‌رى به خوای گهوره و به رُوزی دوای
ھەيء، باقسه‌ی خیر بکات، ياخود بیده‌نگیت. هەركەسى باوه‌رى به
خوای گهوره و به رُوزی دوای هیناوه با ریزی دراوی‌یه کەی بگریت.
ھەركەسى باوه‌رى به خوای گهوره و به رُوزی دوای هیناوه با ریزی
میوانه کەی بگریت.

۱. بخاری (۶۰۱۸)، موسیلم (۴۷).

فه‌رموده‌ی شازده‌یه‌م

هه‌لمه‌چو، توره مه‌به!

عَنْ أَيِّ هُرْبَرَةَ ﷺ أَنْ رَجُلًا قَالَ لِلَّهِ أَوْصِنِي. قَالَ: لَا
تَعْضَبْ، فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَعْضَبْ ۝.

ئه‌بوهوره‌یره خوا لىي رازى بىت ده‌گىرېتەوە كە پياوېك ھاتە خزمەت
پىغەمبەرى خوا ﷺ و عەرزىكىرد: (ئامۇزگارىيەكم بکە)، پىغەمبەرى
خوايش ﷺ فه‌رمۇوى: توره مه. پياوه‌كە چەند جارىك داواكەى دووباره
كىدەوە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه هەر دەيەرمۇو: توره مه‌به.

١ بوخارى (٥٧٦٥)، ترمذى (٢٠٢٠)، ئەحمد (٢٧٣١١).

فه رموده‌ی حه قده‌هه م

ره فتاری چاک له گهله همموو مه خلوقینک هه ر چاکه يه

عَنْ أَيِّ يَعْلَى شَدَادٍ بْنِ أَوْسٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَاتَلْتُمْ فَأَخْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَخْسِنُوا الذِّبْحَةَ، وَلْيُحَدَّدَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرْجِعْ دَيْحَتَهُ^۱.

ئه بويه علا که شهدادی کوري ئه وسه، خوا ليي را زى بىت له پىغەمبەرى خواوه دەگىرپىته وھ که فه رموده‌يەتى: خواي گەورە فەرمانى به چاکه بەرامبەر بەھەمموو شتىك_ داوه، که گياناھ بەرىكتان كوشت، به شىوه‌يەكى جوان يېكۈزىن، که شتىك سەردەپن (دەكۈزىنەوە) به شىوه‌يەكى جوان سەرىپىزىن. با ئه وسى سەردەپىت چەقۇكەي باش تىيىشكات تا سەرىپاوه‌كەي بىھىسىيەتىه وھ. (تا خىرا گيانى دەرچىت و له ئازاركىشان قوتارىيەت).

۱ موسىليم (۱۹۵۵)، ئه بودا وود (۲۸۱۵)، ترمذى (۱۴۰۹)، نه سائى (۴۴۰۵)، ئىبنوماجه (۳۱۷۰).

فه‌رموده‌ی هه‌ژده‌یه‌م

له هه‌رشوینیک بسویت پاریزکاری له سنووره‌کانی خوا بکه

عَنْ أَيِّ ذِّرْ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ، وَأَيِّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعاذِ بْنِ
جَبَلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا
كُنْتُ، وَاتَّبِعْ السَّيِّدَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا، وَخَالِقَ النَّاسَ بِخُلُقِ حَسَنٍ.^۱

ئه‌بوده‌ر که جوندې‌بی کورى جوناده‌یه، و باوكى عبد‌الرحمن موعازى
کورى جه‌بهل خوا لیيان رازى بیت له پېغەمبەرى خواوه عَلَيْهِ السَّلَامُ
گىپراویه‌تىانه‌وھ که فه‌رموده‌تى: له هه‌رشوینیک بسویت ترسى خوات له
دلدا بیت و پاریزکاری سنووره‌کانی خواي گوره به، دواي هه‌ر
خرپاپه‌يەكىش چاكه‌يەك بکه ت ايسىرپتەوھ، بەشىوھ‌يەكى جوانىش ۋەفتار
لەگەل خەلکىيدا بکه.

۱ ترمذی (۲۵۰۷)، ده‌شفه‌رموی: (حَدِيثُ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، ئىبلۇماجە
ئەحمد (۴۰۳۲)، ئەحمد (۲۰۸۴۷)، دارىپى (۲۷۹۱)، حاكم (۱۸۳) دەريارەشمى
فه‌رموده‌تى: (هذا حديث صحيح على شرط الشيفين ، ولم يخرجاه).
شىيخى ئەلبانى رحمة‌الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۹۳۹) دا
دەفه‌رموی: سەھىيە.

فهربمودهی نۆزدەھەم

دینی خوا بپاریزه خوا دەتپاریزیت!

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنْتُ حَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ: يَا عَلَامٍ! إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظْ اللَّهَ تَجْهِدُ بِنَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلْ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعْنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعْتُ عَلَى أَنْ يَنْقُعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْقُعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ؛ رُفِعَتْ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتْ الصُّحْفُ.

عبداللهی کوری عهباس خوا لیيان رازی بیت، فهربموی: رۆژیکیان
له دواى پىغەمبەرى خواوه ﷺ بوم، پىشى فهربمووم: رۆلە! من چەند
وته يەكت فيرده كەم: تو (سنورەكانى) خوا بپاریزه، خواى گەورە

اترمدى (٢٥١٦)، دەشەرمۇى: (حَدِيثُ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، ئەممەد (٤/٢٣٣)، شىخى ئەلبانى رحمەللە له: (صحيح الترمذى / ٢٥١٦) و له: (صحيح الجامع الصغير/ ٧٩٥٧) دا دەشەرمۇى: سەھىحة.

دەتپار تىزىت. خواى گەورە بىار تىزە، دەيىنەت خواى گەورە رووھۇر ووتە.
ئەگەر داواتىكىد، داوا ھەر لە خواى گەورە بىكە. كە داواى يارمەتىيەت كىد،
ھەر لە خواى گەورە داوابكە. لەۋە دلىابە كە ئەگەر ھەممۇ
خەلکى كۆبىنەوە تا بەشىتىك سوودت پىيىگەيەنن، ناتوانى سوودت
پىيىگەيەنن، مەگەر بەشىتىك كە خوا بۇيى نوسىيەت. ئەگەر ھەر
ھەممۇ شىيان كۆبىنەوە لەسەر ئەوهى زيانىكت پىيىگەيەنن، ناتوانى ھېچ
زيانىكت پىيىگەيەنن، مەگەر بەشىتىك كە خوا لە چارەقى نوسى بىت.
قەلەمەكان ھەلگۈراونەتەوەو (نووسىنى) پەرەكانىش وشكىبوونەتەوە.

فهروودهی بیسته م

مادام شهرم ناکهیت چی ده کهیت بیکه

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبُدْرِيِّ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ
الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتُ ۖ

عبدالله کوری مه سعود، که عوقبهی کوری عمری ئه نصاریه، خوا
لیئی رازی بیت، یه کیکه له وانهی که له غهزای به دردا به شدار بوروه.
فهرومی: پیغەمبەری خوا ﷺ فهرومی: به راستی ئوهی له وتهی
پیش رووی پیغەمبەرانی خوا ما وەتە وە گەیشت وو بە خەلک، ئوهی کە :
ئەگەر شەرمەت نەکرد، هەرجی ده کهیت بیکه.

ابوخاری (۳۴۸۳)، ئەبوداود (۴۷۹۶)، ئىبنوماجه (۴۱۸۳)، ئەحمد (۲۱۸۴.)

فه‌رموده بیست و یه‌که‌م

باوه‌ری دامه‌زراوو دینداری به‌ردوام

عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ: أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ^{الله}
قَالَ: قُلْتَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ
أَحَدًا غَيْرَكَ؛ قَالَ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقْرَمْ.^۱

له عبداللهی کوری عومه‌رده، ده‌شلین له ئه‌بی عه‌مره سوفیانی کوری
عبدالله‌و، خوا لیيان رازی بیت فه‌رموده: و تم: ئه‌ی پیغمه‌بهری خوا له
باره‌ی ئیسلامه‌و شتیکم پی بفه‌رموده که جگه له جهناابت پیویستم نه‌بی له
که‌سیتر پرسمه‌و. فه‌رموده: بلن: باوه‌ری به خوای گهوره هیناوهو پاشان
له‌سه‌ری به‌ردوام به.

۱ موسیلم (۳۸)، ترمذی (۲۴۱۰)، نیبندوماجه (۳۹۷۲)، ئه‌حمد (۱۸۹۳۸).

فهرموده‌ی بیست و دوووه‌م

هر به پینج فهرزه‌که دهچیته بههشت!

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَوْلًا: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ، وَصُمْتَ رَمَضَانَ، وَأَحْلَلْتَ الْحَلَالَ، وَحَرَّمْتَ الْحِرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا؛ أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ ۝ .

باوکی عبدالله جابری کوری عبدالله ئەنصاری، خوا لیيان رازی
بیت. فهرموموی: پیاوینک پرسیاری له پیغەمبەری خوا ﷺ کرد: ئەگەر تەنها
نویزه فهرزه‌کان بکەم و له رەممەزاندا بەرۋۇزۇو بېم. و حەلال بە حەلال بزاڭم
(بیکەم) و حەرامىش بە حەرام بزاڭم و (توخنى نەکەوم). جگە لەمانە
ھیچیترى زیادە نەکەم؛ ئایا دەچمە به هەشت؟! پیغەمبەری خوا صلى الله
عليه وسلم فهرموموی: بەلنى.

۱ موسیلم (۱۵)، ئەحمد (۳۸۳۴۸)، بەیهیقى (۱۸۱۴۲).

فهرموده‌ی بیست و سیّم

قورئان، به لگه‌یه که بوت یان به لگه‌یه که له سه‌رت.

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْخَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الطَّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلُّاً الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلَّاً إِنَّمَا: تَمَلُّاً- مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّابِرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعِنْقُهَا أَوْ مُوْرِقُهَا^۱.

ئه بومالیک که حاریشی کوری عاصیمی ئه شعریه خوا لیتی پازی بیت فهرموموی: پیغامبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموموی: پاکزی نیوه‌ی باوه‌ره و الحمد لله (سوپاس‌گوزاری خوای گهوره) مايهی پرکدن‌نه‌وهی تای تهرازووی چاکه‌کاریه‌و (سبحان الله و الحمد لله) نیوانی ئاسمان و زهوی پرده‌کنه‌وه.

^۱ موسیم (۲۲۳)، ترمذی (۳۵۱۷)، نهسانی (۲۴۳۷)، ئینونماجھ (۲۸۰)، ئەحمد (۲۲۴۰۱)،

نویز نووره. به خشینیش به لگه‌ی راستیتی با وهره. ئارامگرتن پرووناکیه.

قورئانیش به لگه‌ی بەرگرییه لیت، یان به لگه‌یه له سهرت. هەموو خەلکی

رۆزانه به کاری خۆیانه و خەریکدەبن. هەیانه خۆی به خوای گەوره

دەفرۆشیت (بەوهی فەرمانە کانی خوای گەوره جىيە جىدە کات و خۆ لە

گوناح دەپاریزیت) بەمەش نەفسی خۆی لە دىللی قوتاردە کات. هەشیانه

خۆی پیس و چىكىن دەکات (بەوهی نەفسی خۆی لە گوناح

ھەلده كىشىت) و خۆی به فەتارتەت دەبات.

فهربودهی بیست چوارم

جگه له خوت لومهی که سی تر مه که

عَنْ أَيِّ ذِرَّ الْغِفارِيِّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيمَا يَرُوِيهِ عَنْ رَبِّهِ
تَبَارَكَ وَتَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي: إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى
نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا؛ فَلَا تَظَالَّمُوا. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ
ضَالٌ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ
جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطِعُمُونِي أَطْعِمُكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ
عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسُوتَهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ. يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ
تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا؛ فَاسْتَغْفِرُونِي
أَغْفِرُ لَكُمْ. يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضْرُوْنِي، وَلَنْ
تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ
وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا
زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ
وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا

نَفَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ
 وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطِيَتْ كُلَّ
 وَاحِدٍ مَسْأَلَتِهِ، مَا نَفَصَ ذَلِكَ إِنَّمَا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْفُصُ
 الْمِحِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي! إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ
 أَحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوْقِيْكُمْ إِيَّاهَا؛ فَمَنْ وَجَدَ حَيْرًا فَلِيَحْمَدُ اللَّهَ،
 وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَ إِلَّا نَفْسَهُ^۱.

ئەبو ذەرى غىفارى خوا لىنى رازى بىت له پىغەمبەرى خواوه صلى
 الله عليه وسلم گۈپروا يەتىھەوە پىغەمبەرى خوايش ﷺ له خواى گەورەوە
 گۈپروا يەتىھەوە كە فەرمۇۋىھقى: ئەى بەندەكانم! من سىتمە لەسەر خودى
 خۆم قەدەغەكىدووه، له ناو ئىيەش دا حەرامكىدووه، جا سىتمەكەن. ئەى
 بەندەكانم! هەر ھەمووتان گومران مەگەر ئەوهى من رېنمۇيم كەدىت، بۇيە
 دواى رېنمۇيى له من بىكەن، تا ھىدايەتتىبىدەم. ئەى بەندەكانم، ھەمووتان
 بىسىين مەگەر ئەوهى من خۆرەكەم بىيىدابىت، بۇيە دواى رۆزىي ھەر لە من

۱ موسىليم (۲۵۷۷)، ترمذى (۲۴۹۵)، ئىپنۇماجە (۴۲۵۷)، ئەحمد (۱۶۰/۵).

بکه‌ن، تا پیتانبدهم. ئەی بەندەكانم! ھەموو تان رووتەن مەگەر ئەوهى من پۇشىيىتم، بۆيە داواى پۇشاڭم لە من بکه‌ن، تا پۇشتەتانكەم. ئەی بەندەكانى من! ئىو بە شەوو رۆز ھەلە و سەرىپېچى من دەكەن، منىش لە ھەموو تاۋايىك خۆشىدەم، بۆيە داواى ليخۇشبوون لە من بکه‌ن، تا ليتان خۆشىم. ئەی بەندەكانم ئىو ھەرگىز ناڭگەن بە ئاستى زيانگەيىندن بە من، تا زيانم پىيىگەين. ھەرگىز ناشگەن بە ئاستى سوودگەيىندن بەمن، تا سوودم پىيىگەين. ئەی بەندەكانم ئەگەر دوابەيەكتان بە مرۆڤ و پەرييتابەنەوە لەسەر پاكتىن و پارىزكارتىن دلى يەكىكتان بن؛ ئەوه يەك دەنك لە مولىكى من زيادناكات. ئەی بەندەكانم! ئەگەر سەرتاۋ كۆتايتان، ئادەمیزاد و جنۇكەتان لەسەر پىستىن و خراپەكارتىن دلى يەكىكتان بن، ئەوه توسىقائىك لە مولىكى من كەمناكات. ئەی بەندەكانم ئەگەر يەكمىن و دواھەمېنتان بە تىيىكىرى مەرۆڤ و جنۇكەتانەوە لە يەك گۈرەپاندا بوهستان و داخوازىيەكانى خۆتامى لى داوابكەن، ھەرييەكىكىشтан ئەوهى داوايدەكەت پىيىبەخشىم، ئەوهى لاي منه ھىچى لى كەمنايىتەوە، دەرزىيەك بىرىت بە دەريا يەكدا چەند ئاوى دەرىيا كە كەمدەكتەوە، بەخشىنى داواكارىيەكانغان بە

ئەندازەی ئەو له مولىكى من كەمەدەكتەوە. ئەى بەندەكانم ئەو
كاروکرده وەكانى خۇتانە كە بۇتاني هەزما رو تۆماردەكەم، به ئەمانەت
دەپارىزم و هەر يەكتان هەقى خۆى دەدەمەوە، ئەگەر كەسيك چاكەمى
دەستكەوت. با سوپاسى خواي گەورەى لەسەر بىلات. هەر كەسيكىش
غەيرى چاكەمى دەستكەوت. با جىگە له خۆى لۇمەى كەسيتىز نەكت.

فهرووده‌ی بیست و پینجه‌م

ههموو رهنجیکی بواری چاکه، خیره

عَنْ أَبِي ذَرٍ عَنْهُ أَيْضًا، أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ قَالُوا لِلَّتِي يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْجُورِ؛ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَصَدِّقُونَ بِعُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: أَوْلَى سَنَدٍ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ سَبِيعَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةً، وَأَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ صَدَقَةً، وَنَهْيٌ عَنْ مُنْكَرٍ صَدَقَةً، وَفِي بُضُعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةً. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْاً نِيَّتِي أَحَدُنَا شَهْوَةً وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ، كَانَ لَهُ أَجْرٌ. ۱

له ئهبو زه‌ر خوا لیی رازی بیت فهرومیو: ههندی له هاوه‌لانی

پیغه‌مبهر ﷺ به پیغه‌مبهریان فهرومیو: ئهی پیغه‌مبهر ههرجی پاداشت

۱ موسایم (۱۰۰۶)، ئینونماجھ (۹۲۷)، ئهحمد (۲۰۹۱۷)، ئینوحەجەر: فتح الباری (۸۰۷)،

هه يه دهوله مهنده کان بؤخويان بردووه، ئهوان به هه مان شيوهی ئيمه نويزده كەن، وەك ئيمه بەرۇژۇو دەبن، مالەكانيان دەكتە خىر. پىغەمبەرى خوا فەرمۇسى: ئەدى خواي گەورە رېتىرى نىشان ئىوه نەداوه تا لە ويۆه خىرىكەن؟! دلىيان كە ھەمۇو تەسپىحە يەك (وتى سبحان الله) يەك خىرو چاكەيە، ھەمۇو تەكىرىيەك (وتى الله أكبير) يەك خىرو چاكەيە، ھەمۇو تەحىيە يەك (وتى الحمد لله) خىرو چاكەيە، فەرمان بەچاكە خىرو چاكەيە، رېتكەن لە خراپە خىرو چاكەيە، تەنانەت كارى سەرجىيەشتان لە گەل ھاوسمەركاتاندا خىرو چاكەبە، و提يان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئايا كەسيك كە ئارەزووی خۆي دامرکىنىتەوە، پاداشتى دەستدە كە ويىت؟!. فەرمۇسى: ئەدى ئەگەر ئەو ئارەزووە لە حەرامدا دانىت چى؟ (مەگەر تاوانبار نايىت؟!), ئى هەر ئاوا ئەگەر لە حەلالدا بەكارەپىنا پاداشتى دەستدە كە ويىت.

فهرومودهی بیست و شهشمه

ئازارلادان لەسەر رى

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كُلُّ سُلَامٍ مِنْ
النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ
صَدَقَةٌ، وَعُيْنُ الرَّجُلِ فِي دَائِبِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا
مَتَاعَةً صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى
الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمْيِطُ الْأَذَى عَنِ الظَّرِيقِ صَدَقَةً^١.

ئەبوھورەيرە خوا لىيٰ راپى بىت فهرومۇسى: پېغەمبەرى خوا صلى
الله عليه وسلم فهرومۇسى: تەواوى جومىكەكانى مرۆف خىريان لەسەرە
بىكەن، لەگەل ھەلھاتنى گۈنگى خۆرى ھەر رۆزىك، ئاشتەۋاپى لە نىوان
دۇو كەسى لىتكۈزۈردا بىكەيت، خىرېكە. يارمەتى كەسىپ بۇ سواربۇونى
سوارىيەكە خىرېكە. دەستىيارى و دەستىبارى بۇ بارلىتىانى سوارىيەكە

١. بوكارى (٢٧٠٧)، موسىليم (١٠٠٩).

بکهیت، خیریکه. کردنی قسنه چاک خیریکه. هر هنگاویک که به رو
نویزکردن هله‌لیده‌هینیته و خیریکه. هر شتیک که ئازار به خملکی
ده‌گهینیت له سه ری لابدیت خیریکه.

فهروودهی بیست و حهفتەم

فەتوای وېژدانىت

عَنْ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ
الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ
النَّاسُ^١. وَعَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبِدٍ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: حِجْنَتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ؟ قُلْتَ: نَعَمْ.
فَقَالَ: اسْتَفْتَ قَلْبَكَ، الْبِرُّ مَا اطْمَانَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَانَ إِلَيْهِ
الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ
النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ^٢.

نهوواسى كورى سەمعان خوا لىتى پازى بىت له پىغەمبەرى خواوه دەگىرپىتەوە كە فهرووېتى: چاکە برىتىيە: لە ئاكارى جوان، تاوانىش ئەوھىي كە ناخت دەخورىنىت (وېژدانىت ئازاردهدات)، كە فاتەوىت خەلکى پىتى بزاينىت.

١ موسىلیم (٢٥٥٣)، ترمذی (٢٣٨٩)، ئەحمد (١٧٢٩٤)، داریمى (٤). (٢٧٠٤).

٢ موسىلیم (٤٦٣٢)، ترمذی (٢٣٢٤)، ئەحمد (١٧١٧٩)، داریمى (٢٧٨٩).

وایسیه‌ی کوپری مه‌عبه‌د خوا لیئی پازی بیت فه‌رمووی: هاتمه
خزمه‌تی پینگه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئه‌ویش فه‌رمووی: هاتنوه‌ی له‌باره‌ی
چاکه‌وه پرسیار بکه‌یت؟ عه‌رز مکرد: به‌لئی. فه‌رمووی: پرسیار له دلت
بکه. چاکه ئه‌وه‌یه که دل و دهروون ئارامده‌کات (ویزدانت ئاسووده
ده‌کات)، خراپهش ئه‌وه‌یه که دهروونت ده‌هه‌ژئینیت و له‌سینه‌تدا را زاییت
بۇ دروستدەکات (ویزدانت ئازارده‌دات)، ئه‌گه‌رچى پرسست به خەلکى
کردیت و خەلکىش فه‌توایان بۇ داییت.

فهـ رمـودـهـ بـلـيـسـتـ وـ هـشـتـهـ

وـهـسـيـهـ تـتـانـ دـهـ كـمـ بـهـ پـارـيـزـ كـارـيـ

عَنْ أَبِي نَجِيحِ الْعَرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ عَلِيِّيَّ قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ مَوْعِظَةً وَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعَيْنُونُ،
فَعُلِّنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُوَدِّعٌ فَأَوْصِنَا، قَالَ:
أُوصِيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعَ وَالطَّاعَةَ وَإِنْ تَأْمَرُ عَلَيْكُمْ عَبْدُ
فِإِنَّهُ مَنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسَيَرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنْنَتِي وَسُنْنَةِ
الْحُلَفاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيَّينَ، عَضُوا عَلَيْهَا بِالْتَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ
وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةً.^١

١- به بودا وود (٤٦٠٧)، ترمذی (٢٦٧٦)، ده شفه رموی: (حدیث حسن
صحیح)، ظیبنو ماجه (٤٤)، ظه حمید (١٦٦٩٢)، داریمی (٩٦)، طبه رانی
(٦١٧/١٨)، به غهوى له: (شرح السنۃ/١٠٢). سهیره که ههندیک له زانایانی
سهه به ده سه لاتی سیاسی لهم سه رد همه دا نهه فهه رمودهه یان به زه عیف
داناهه، له کاتیکدا که کومه لیکی زور له فهه رمودهه یان و تویزه رهوانی
فهه رموده به سه حی حیان داناوه، له وانه: ظیبنو عه بدولبه له: جامع بیان
العلم وفضله (١١٦٤/٢)، حاکمی نهیسا بوری: (المستدرک / ٣٢٩ و ٣٣١)
و (٣٣٣)، ظیبنو حی بیان: (صحیح ابن حبان. المقدمة ژماره: ٥)، به غهوى: (شرح

له باوکی نه جیح عیربازی کوری سارییه خوا لیی رازی بیت دهلى:
 پیغەمبەری خوا ﷺ و تارى بۇ دەداین، و دلەكان تىيىدا دەھاتنە ھەزان، و
 ئەسیرىنى لە چاوان دەھىنایە خوار، ھەر دەت ووت ووتارىي مالئاوىيە و
 وەسىيەقان بۇ دەكەت. فەرمۇوى: وەسىيەتتان دەكەم كە پارىزكارى (له
 سنوورەكانى) خوا بىكەن، وە گۈزپايمەن و ملکەچى (ئەمیرەكتان) بن، با
 ئەمیرەكەشتان بەندەيەك بىت!، چونكە ئەوهى لەناوتان بېرى راجيايىەكى
 زۆر دەيىنت، بۆيە لە سەرتانە كە شوينكەوتىنەتى من و رىيازى
 جىنىشىنە پاشىدە و پىتوو يىكراوهەكان بن، بەمۇو لىيى لامەدەن، وە ئاممان
 خۆتان لە داهىنزاوهەكان بەدۇور بىگرن، لە بەر ئەوهى ھەمۇو داهىنزاويڭ
 گومرايىە.

السننة ١٨١، بهىيقى لە (دلائل النبوة ٥٤١/٦)، موندرى لە: (الترغيب
 والترهيب ٦٠/١)، ئىبنوتەيمىيە لە: (مجموع الفتاوى ٦٢٢/١١)، لەم
 سەردەمە شەوكانى لە: (السييل المتفق العجار ٢/٤٠) و ئىبن باز:
 (مجموع فتاوى ابن باز ٦/٣١٧) و ئەلبانى لە: (صحيح سنن ابن ماجه ٢/٤٢)
 رحمةم الله.

فهـ رمـودـهـ بـيـسـتـ وـ نـوـيـهـ مـ

زمانـتـ بـگـرـهـ

عَنْ مُعاَدِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَحْبِرْنِي
بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ، قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ
عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَىٰ مَنْ يَسِّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ
بِهِ شَيْئاً، وَتُقْيِمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحْجُجُ
الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَذْلِكَ عَلَىٰ أَبْوَابِ الْحَيْثِ؟ الصَّوْمُ جُنَاحٌ،
وَالصَّدَقَةُ ثُطْفَىٰ الْحَطِيشَةَ كَمَا يُطْفَفُ الْمَاءُ التَّارِ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ
فِي جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَاهَا: تَتَحَاجَفَ جُنُونُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ حَتَّىٰ
بَلَغُ يَعْمَلُونَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَدُرْرَوْهِ
سَنَامِهِ؟ قُلْتَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: رَأْسُ الْأَمْرِ إِلْسَلَامُ،
وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَدُرْرَوْهُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَخْبِرُكَ بِمَلَائِكَ
ذَلِكَ كُلِّهِ؟ فَقُلْتَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ
عَلَيْكَ هَذَا. قُلْتَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟

فَقَالَ: ثَكِلْتُكَ أُمُّكَ وَهَلْ يُكْبِثُ النَّاسَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ -أَوْ قَالَ
عَلَىٰ مَنَاخِرِهِمْ -إِلَّا حَصَائِدُ الْسِتَّةِ؟! .

له مواعازی کوری جه به له و خوا لیی رازی بیت. ده فه رموی: و و تم
ئهی پیغه مبه ری خوا کاریکم پی بفه رموو که به ره و به هه شتم بیات و له
دوزه خم دوور مبخاته وه. ئه ویش فه رمووی: به راستی پرسیارت له باره هی
شته کی گهوره وه کرد، به لام ئه مه ئاسانه بؤ هر که سینک که خوای گهوره
بؤی ئاسانیکات: به ندایه تی خوا بکه هیچ هاوه لینکی بؤ دامه نی و
نویزه کاتبکه، زه کاتبده، رپروزوی رهمه زان بگره، حه جبکه. دواتر
فه رمووی: پیتبیلیم ده روازه کانی چاکه چین؟ رپروزوو قه لغانه، وه کو چون
ئاو ئاگر ده کوژینیتھ وه مالبه خشینیش ئاوا خراپه کانت ده سریتھ وه. ئینجا
ئه و شه و نویزه که له ناوه راستی شه و دا ده کریت، پاشان ئه م ئایه تمهی

۱) ترمذی (۲۶۱۶)، ده شفه رموی: (حدیث حسن صحیح)، ئیبنو ماجه
۲) حمهد (۲۳۱/۵)، به یهیقی له: (السنن الکبری/ ۱۷۲۴۰، شیخی
۳) لبانی رحمه الله له (إرواء الغلیل/ ۴۱۳) دا ده فه رموی: سه حیجه.

خویندهوه (تَشَجَّعَ جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمُضَاجِعِ) تا گه يشته (يَعْمَلُونَ)^۱ دواتر
 فهرومooی: پیت بلیم ترۆپکی بەرزو لوتكه بلندو ستۇونى ئەم دينه
 چىيىھ؟ وتم: بەلى ئەھى پىغەمبەرى خوا ﷺ فهرومooی: ترۆپکی ھەموو
 كارىكى خىر موسولمايتىيە (نەسلىيپۈونە بە خوايى گەورە)، ستۇونى ئەم
 دينه نويزەكانە، لوتكە بلنده كەشى جىيادەكەيە. دواتر فهرومooی: ئەھى پیت
 بلیم چۈن ھەموو ئەوانە دەستدەخەيت؟ عەرزىمكىد: بەلى ئەھى
 پىغەمبەرى خوا. جەنابى دەستى بەزمانىيەوە گىرت و فهرومooی: ئاگەدارى
 ئا ئەمە بە. وتم: ئەھى پىغەمبەرى خوا، چما قىسە كەدىنىشمان دەيىتە ھۆى
 سزامان؟ فهرومooی: ھەھى دايىكت رۆلەرۇت بۇ بکات، مەگەر ئەوانەنى
 لەسەر روويان رادەكىشىرەن (يان بە لووت رادەكىشىرەن) بۇ دۆزەخ ھەر
 لەبەر ئەوه نىيە كە زمانيان بەرهەمى ھىتىاوه؟!

۱ سوورەتى السجدة / ۱۶_۱۷: (تَجَاجَفَ جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمُضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
 حَوْقًا وَطَمَعًا وَمَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ. فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفَى لَهُمْ مَنْ فُرَّةَ
 أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

فه رموده سیمه

به سنوری دینه که و پا به ندبه، بهسته

عَنْ أَيِّ ثَعْلَبَةِ الْخُشَنِيِّ جُرْثُومَ بْنَ نَاثِبٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضِيغُوهَا وَحَدَّ
خُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا وَحَرَّمَ أَشْيَاءً فَلَا تَنْتَهِكُوهَا وَسَكَّتَ عَنْ أَشْيَاءً
رَحْمَةً لَكُمْ عَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا ۖ ۱

باوکی ثعلبی خوشنه که جهرومی کوری ناشیبه خوا لیی رازی بیت
هاتووه که پینغمبه ری خوا ۲ فه رموده سیمه: خوا گهوره چهند فرزیکی داناوه مه
یانچوین و (جیبه جیان بکمن و مهیانقه و تین). چهند سنوریکیشی دیاریک درووه مه
یانبهزین و (لیان دهرمه چن). چهند شتیکیشی حرام کدووه تو خینامه کون. له به زه

داردقوطی (۴۳۱۶)، ئىپنۇعە بدۇلېر لە: (جامع العلوم والحكم/
فه رموده سیمه ۱۵۰/۲). ئىمامى ذەھەبى لە (المذهب/۸/۳۹۷۶) و
ئىمامى ئىپنۇحە جەر لە: (المطالب العالية/۳/۲۷۱) و شىخى ئەلبانى لە:
(صعیف الجامع الصغير/۱۵۹۷) دا بە زەعیفيان داناوه.

بی خوشیه وه له هندیک شت — بی بیچوونه وه — بیده نگبووه، ئیوهش زور لیجه کولنه وه. (ئه ونه به دواياندا مه رۇن و سەختگىرانه يىانگىرە بەر، پاشان نە توانن پىيانە وه پابەند بىيىن).

فهرموده‌ی سیی و یه‌که‌م

چاوت له مائی خەلکى نەبىت

عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: جَاءَ
رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! دُلُّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا
عَمِلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؛ فَقَالَ: ازْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّك
اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّك النَّاسُ . ۱

له باوکى عەباسەوه، كە سەھلى كورى سەعدى ساعيدييە خوا لىنى
رازى بىت. دەفەرمۇسى: پياوينىك ھاتە خزمەت پىنگەمبەرى خوا صلى الله
عليه وسلم و عەرزىكىد: ئەى پىنگەمبەرى خوا كارىكم پى بەرمۇرۇ ئەگەر
ئەنجامدا، خواي گەورە خۆشىبىيەم، ھەروەها خەلک خۆشىيان بويىم؟

1. ئىپىنوماجە (٤١٠٢) بە سەنه‌دى (حەسەن)، طەبەرانى لە: (المعجم الكبير/٥٩٧٢)، بەھىقى لە: (شعب الإيمان / ١٠٠٤٣). شىيخى ئەلبانى رحمە الله لە (سلسلة الأحاديث الصحيحة/٩٤٤) دا دەفەرمۇسى: سەھىخە.

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: دىيانەۋىست بە، خوا خۆشىدەۋىت.

چاوت لە مائى خەلکى نەيىت، خەلك خۆشىاندەۋىت.

فهرمودهی سیی و دووهه

نه زیانت پییگاو نه زیان بگهیهنه

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدٍ بْنِ مَالِكٍ بْنِ سِنَانٍ الْخُدْرِيِّ
أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارٌ.

له باوکی سه عیدهوه که سه عدی کوری مالیکی کوری سینانی خودریه خوا لیئی رازی بیت. هاتووه که پیغمه بری خوا فهرمودهه تی:

نه زیانت پییگات و نه زیان بگهیه نیت.

۱ ثیبتو ماجه (۲۳۴۱)، ئە حمەد (۳۱۳/۱)، ئیمامی مالیک له: (الموطأ، ۷۴۶/۲)، به ھیقى (۱۵۶/۶)، طە به رانى له: (المعجم الكبير، ۱۱۲۲۸)، دارە قوطنى (۲۲۸/۴)، حاکم له: (المستدرک ۲/۶۶). شیخى ئەلبانى رحمة الله له: (إرواء الغليل ۳/۱۰) و له: (سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱/۴۴۸) دا به (صحیح لغیره) ناساند ووه.

فهربودهی سی و سیّیه م

به لگه له سهر داوا خوازه و سویندیش له سهر به رامبه ری

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ
يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَأَدَعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، لَكِنْ
الْبَيْتَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ . ۱

عبداللهی کوری عه بیاس خوا لیيان رازی بیت، ده گیریتهوه که
پیغه مبه ری خوا ﷺ فهربودی: جا هه رکمه و داوای ما فیک بکات، که
گوایه هه قیتی و ده یه ویت (به بیه لگه) بیدریتی، جا نیتر هه رکمه و
دیت به ناحه ق داوای مال و خوبی خه لکانیکیتر ده کات. به لام
سه لماندنی ماف و روونکردنده و به به لگه وه له سهر داوا خوازه و
سویند خوار دنیش له سهر داوا له سه رکراوه که يه.

۱ موسیلم (۱۷۱۱)، ثہ بودا وود (۳۶۱۹)، ترمذی (۱۳۴۲)، ئیبنوماجه (۳۲۸۲)، ئه حماده (۲۳۲۱)

فه‌رموده‌ی سی و چوارم

گورانکاری به دینداران دهکری!

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْرِهْ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَلِإِلَسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَقِيلِيهِ، وَذَلِكَ أَضْعَافُ الْإِيمَانِ^۱.

ئەبو سەعیدی خودری خوا لىپى را زى يېت دەفه‌رمۇسى: گوئىم لە پىنگەمبەرى خوا بۇ دەفه‌رمۇسى: ھەر يەكىكتان خراپىيەكى يىنى با به دەست يىگۈرۈت، ئەگەر نەيتوانى به زمانى، ئەگەر نەتىوانى با به دل يىگۈرۈت، ئەمەش لە لاۋازلىقىن با وەرەھوھىيە.

۱ موسىليم (۷۳)، ئەبوداود (۳۷۸۰)، ترمذى (۲۰۹۸)، نەسائى (۴۹۴۹)، ئىبىنوماجە (۴۰۱۱)، ئەحمد (۱۱۲۴۷).

فه‌رموده‌ی سی‌ و پینجه‌م

ما فی برایه‌تی دینی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا تَحَاسِدُوا،
وَلَا تَنَاجِسُوا، وَلَا تَبَاغِضُوا، وَلَا تَدَابِرُوا، وَلَا يَئِعَ بَعْضُكُمْ عَلَى
بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْرَانًا، الْمُسْلِمُ أَحُو الْمُسْلِمِ، لَا
يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يُكْذِبُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيُشَيرُ
إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ، بِخَسْبٍ امْرِئٍ مِنْ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ^۱.

ئه‌بوهوره‌یره‌وه خوا لیی‌پازی بیت ده‌گیک‌بیته‌وه که پینغه‌مبه‌ری خوا
فه‌رموده‌ی: نیره‌یی به‌یه‌کتر مه‌بهن و حه‌سوودی مه‌کهن، گرا فروشی
به‌سهر مامه‌له‌ی یه‌کتريدا مه‌کهن، رقتان له‌یه‌کتر نه‌بینته‌وه‌و کينه له‌یه‌ک هه

۱ موسیلم (۲۵۶۴)، ئه‌بودا اوود (۳۴۳۸)، ئه‌حمده‌د (۷۶۷۰).

لّمەگرن، پشت له يەكترى مەكەن، زەم بەسەر سەھۇداو مامەلە يەكتىدا مەكەن، بىه بەندەھى خواو لەبەر ئەو بىنە برای يەكتىرى، موسىلمان براي موسىلمانە، ھىچ كاتىئىك سىتەمى لى ناکات، پشى بەرنادات و بەدروپىناخاته و وو بەسۈوك سەيرىناكات، تەقۋاو ترسى خواي گەورە ئالىزىھدايە، لەگەل ووتى ئەم فەرمائىشته يدا — سى جار ئاماژەسى بۇ دلى پاكى خۆى كەد. ئىنجا فەرمۇسى: ئەوهنە خراپەكارىي بەسە بۇ كەسىتىك كە بەسۈوك سەيرى برا موسىلمانە كەن بىكەت. خويىن و مال و ناموسى موسىلمان لە ھەممۇ موسىلمانىتىكىتە حەرامە.

فهروودهی سیی و شهشهم

دلنہ وایکردنی برآکانت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ
كُبْرَيْهُ مِنْ كُبْرِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُبْرَيْهُ مِنْ كُبْرِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ،
وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ
سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنَى الْعَبْدِ مَا
كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَى أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا
سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ
بُيُوتِ اللَّهِ يَتَلَوَّنَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَنَادَارُ شُونَةً فِيمَا بَيْنَهُمْ؛ إِلَّا نَزَّلَتْ
عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِّيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَذَكَرُهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدُهُ،
وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسْبَهُ^۱.

ئەبوھورھیرەوھ خوا لىپى رازى بىت دەگىرېتەوھ كە پىغەمبەرى خوا

فهرووى: هەر كەسىك ناخوشىيەك لە ناخوشىيەكەن دۇنيا، لە سەر

۱ موسىلیم (۴۸۷۳)، ئەبوداود (۱۴۵۵)، ترمذى (۲۶۴۶)، ئەحمد (۵۰۰/۲).

موسُلماًتیک لابهربَیت خوای گهوره نارهحهتیه کانی دووارؤزی له سه ر لادهباته وه، هر که سیک نارهحه تی سه رشانی موسُلماًتیک ئاسانبکات، خوای گهوره نارهحه تی دنیاو دوارؤزی له سه ر ئاساندە کاته وه. هر که سیک نهیئن و هله می موسُلماًتیک داپوشیت، خوای گهوره له دنیاو دوارؤزدا نهیئن و هله می داده پوشیتە وه. خوای گهوره يارمه تی بهندە کەی خۆیدا ده بیت، مادام بهندە کەی يارمه تی برآکانی ده دات.

هر که سیک رییه کی فیرخوازی زانست بگریتە بەر تا لیتی وه فیری زانست بیت، خوای گهوره پیگای به هەشتى ئاسان پىدە گریتە بەر. کاتیک کە سا تیک له مائیک له مالله کانی خوای گهوره دا کو ده بنە وه تا کتیبه کەی بخوین و له نیوان خۆیاندا فیری بین، خوای گهوره ئارامیان به سەردا دەریزیت، و به زەپی خوا دایاندە پوشیت و خوای گهوره لائە ئەوانەی لائی خۆی باسیان به چاکە دە کات. هر که سیک به کار و کرده وە کانی بکە و نیته دوا، به بنە مالله و نە سەبی ناکە و نیته پیش.

فه رموده‌ی سیچ و حه فته‌م

هر نیازی چاکه‌ت هه بیت پاداشت و هر ده‌گریت

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيْنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً^۱.

عبداللهی کوری عه بیاس خوا لیيان رازی بیت ده گیریته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له خوا پهروه دگاری خویه‌وه گیراویته‌وه که: خوای گهوره چاکه‌و خراپه‌ی داناوه، پاشان لیکی جیاکردونه‌ته‌وه، هر

۱ بوخاری (۶۱۲۱)، موسایم (۱۳۱).

كىسى وىستى وا بىت كەچاكە يەك ئەنجامىدات، بتوانىت ئەنجامىشىيدات.

ئەوه خواي گەورە دە تا حەوت سەد قات چاكەمى زىاترى بۇ
ھەزىماردەكەت. ئەگەر نيازى خراپە يەكى ھەبىت و ئەنجامىنەدات، ئەوه
خواي گەورە چاكە يەكى تەواوى بۇ دەنۋىت. ئەگەر مەبەستى بىت
خراپە يەك بکات و ئەنجامىشىيدات، ئەوه خواي گەورە تەنها يەك خراپەمى
لەسەر دەنۋىت.

فهروموده‌ی سی و ههشتم

ئه‌وی خوای گهوره جه‌نگی له دزی بـهـرـپـاـکـرـدـوـوهـ!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًا فَقُدِّمَ أَذْنُتُهُ بِالْحُرْبِ، وَمَا تَقْرَبَ إِلَيَّ
عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَرَأُ عَبْدِي
يَتَقْرَبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أُحِبَّتُهُ كُنْتُ سَمْعُهُ الَّذِي
يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرُهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدُهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرَجْلُهُ
الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَلَئِنْ سَأَلَنِي لِأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعْيَدَنَّهُ.

ئه‌بوهوره‌روه خوا لیی رازی بـیـت دهـفـهـرمـوـیـ: پـیـغـمـبـرـیـ خـواـصـلـیـ
الله عليه وسلم فـهـرمـوـیـ: خـواـیـ بـالـاـدـهـسـت دـهـفـهـرمـوـیـ: هـهـرـکـسـیـ
دـرـایـهـتـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـکـیـ منـبـکـاتـ، ئـهـواـ منـجـهـنـگـیـ لهـدـزـ بـهـرـپـاـدـهـکـمـ. بهـ
نـدـهـمـ بهـهـیـچـ شـتـیـکـ لهـ منـنـزـیـکـنـاـبـیـتـهـوـهـ تـاـ خـوـشـهـوـیـسـتـ بـیـتـ لهـ لـامـ، وـهـکـ

۱ بوخاری (۶۵۰۲)، ثیبنوحبیبان (۳۵۲)، بهمیقی له: (السنن
الکبری/۱۹۳۳۳)، بـهـغـهـوـیـ لهـ: (شرحـالـسـنـنـ.۱۲۳۴).

به و شتانه لیم نزیکده بیتنه و که له سه ریم فه رز کردووه، جا به نده که م ئه و نده
به سوننه ته کانه وه پابهند ده بیت و دهیانکات و لیم نزیکده بیتنه و پییان، تا
وایلندیت خو شمده ویت، که خو شمومیست، ده بمه ئه و گوییه که پیی
ده بیستیت، ده بمه ئه و بیناییه که پیی ده بیستیت، ده بمه ئه و دهسته که
پیی ده و شیستیت، ده بمه ئه و قاچانه که هه نگاویان پیی هه لد هینیتنه وه^۱.
داوای هه رچیه کم لیبکات پییده به خشم، ئه گهر هانام بق هیستیت پهنا یده ددهم
و له خومی ده گرم.

۱ واته بیستان و دیتن و ئاراسته کردنی دهست و پیی له زیر سه رپه رشتی
خوای گهوره داده بیت.

فهروموده‌ی سیی و نویه‌م

لهو کرده‌وانهت به‌پرسی که به ویستی خوت ئەنجام‌نداوه

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: إِنَّ
اللَّهَ يَحَاوِزُ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَاً وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ .

ئىينووعه باس خوا لىيان رازى بىتىدە كىرىيته و كە پىغەمبەرى خوا صلى
الله عليه وسلم فهرومۇۋېتى: خواى گەورە چاپۇشى لهو سەرپىچىيانە و
ئۆمىتە كەم كردووه، كە لەرپىي ھەلە و لەبىرچوون و زۇرلىكىردىنە و
ئەنجامىانداوه.

ا ئىينوماجه (٤٥/٢٠)، بەمېيقى لە: (السنن الكبرى /٧/٣٥)، طەبەرانى لە:
المعجم الوسط (٨٢٧٥)، دارەقوقۇنى (٤/١٧٠)، ئىينوحىببان (٧٢١٩).
شىيخى ئەلبانى رحمە الله لە: (إرواء الغليل /٨٢) دا دەفه رموى: (ظاهر إسناده)
الصحة).

فه‌رموده‌ی چله‌م

له دنیادا ریّیواریک بهو بهس

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخْذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنْتَكِي، وَقَالَ: كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنْكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَيِّلٌ. وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرْ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرْ الْمَسَاءَ، وَحُذْ مِنْ صِحَّتِكِ لِمَرْضِيكِ، وَمِنْ حَيَاتِكِ لِمَوْتِيكِ.^۱

عبداللهی کوری عومه‌ر خوا لیيان رازی بیت ده گیریته‌وه: پیغه‌مه‌بری خوا شانیکر تم و فه‌رمودی: له دنیادا وه‌کو غه‌ریبه‌یه‌ک، یا وه‌کو ریّیواریک به. تیبنو عومه‌ر ده یفه‌رمود: ئه‌گهر تیواره‌ت به‌سه‌رداهات چاوه‌ری‌ی بیانی مه‌که، ئه‌گمر به‌یانیت به‌سه‌رداهات چاوه‌ری‌ی تیواره

۱ بوخاری (۶۰۵۳)، ترمذی (۲۳۳۳)، تیبنو ماجه (۴۱۱۴)، ئه‌حمدہ (۲/۴۱).

مهکه، کاته کانی له شساغیت هه لگره بؤ کاته نه خوشکه وتنت، رژیانیشت
بکه کینلگهی دواى مردنت!

فه مووده‌ی چل و یه که‌م

با حه زه کانت به پئی ئاراسته‌ی پیغەمبەری خوا بیت ﷺ

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جَهْنَمْ بِهِ ۖ

ابه یهیقی له: (المدخل/ ۲۰۹)، ئىبنوئه‌بى عاصم له: (السنة/ ۱۵)، ئىبنویه ططه له: (الإبانة/ ۲۹۱)، ئىبنوچەوزى له: (ذم الھوى/ ل: ۲۲)، بەغه‌وی له: (شرح السنة ۲۱۲/ ۱). ئیمامى ئىبنوچەجر له: (فتح الباري ۲۸۹/ ۱۳) دا ھیناوتیه‌وھو فه موویه‌تی: (رجاله ثقات) ئەمەش مانای بە سەھیدانانی نییه، جونکە دەشیت پیاوانی سەنه‌دەکە ھەموو جیئتمانه‌بن بە لام خودى سەنه‌دەکە پسانی تىدا بیت، كە ریوایەتەکەی پى زەعیف دەبیت. والله اعلم. شیخی ئەلبانی رحمەت الله له تویزىنەوھى فه مووده‌کانی (مشکاة المصابیح. ژماره ۱۶۷) دا دەفه‌رمۇئى: زەعیفە. ئیمامى نەوھى دەربارە فه موویه‌تی: (حدیث حسن صحیح رویناھ في كتاب الحجۃ بـإسناد صحیح). مەبەستى ئیمامى نەوھى له كتیبی الحجۃ ، كتیبی (كتاب الحجۃ على تاریکی سلوک طریق المحجۃ) يە كە (الشيخ أبوالفتح نصر بن ابراهیم الشافعی الفقیه الزاھد) نوسیویتى، كە دەربارە ریساکانی فه مووده‌وانییه. دەفه‌رمۇئى له ویدا بە دوا داچوونەوھمان بۆی كردۇوه كە له

ئەبوموھىمەد كە عبداللەھى كۆپى عەمرى كۆپى عاصە، خوا لىيان
رازى بىت دەفەرمۇى: پىنگەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: باوهەرى هېچ
يەكىنكتان تەواو نايىت ھەتا وەك ئارەزووھەكانى نەكتە شويىنكەوتەھى ئەھەدى
من ھىنناومە (كە ئىسلامە).

رىيەكەوە (حەسەن) و لە رىيەكى ترەوە (سەھىج). ئىبنورەجەبى حەنبەلى لە
كتىبى (جامع العلوم والحكم) كەرى خۆيدا ئەمە ئىمامى نەھەدى
ھىنناوتەھە، بەلام دەربارە فەرمۇويەتى: (تصحیح الحديث بعید جدا من
وجوه) واتە: بە سەھىج دانانى فەرمۇودەكە لە زۆر لایەنە وە زۆر دوورە
بسەلمىت. پاشان خۆى سى ھۆکارى زەعىفىكىرىنى رىوايەتەكەى ھىنناوتەھە.
وا دەزانىم لەم سەردەمەشدا ئە و راجویيە لەسەر ماوە، شىيخ بن باز
رحمەالله ئىستىشەدارى پىكىردووھە و ئىبىنۇ عوثيمىن رحمەالله بە زەعىفى
داناوە.

فهروموده‌ی چل و دووه‌م

ئەگەر توپ بىي، منيش به لىخۆشبوونووه بولات دىمەوە

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! إِنَّكَ مَا دَعَوْتِنِي وَرَجَوْتِنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ! لَوْ بَلَغْتُ دُنُوبُكَ عَنَّا السَّمَاءُ ثُمَّ اسْتَغْفِرْتِنِي غَفَرْتُ لَكَ، يَا ابْنَ آدَمَ! إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتِنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ حَطَّا يَا ثُمَّ لَقِيْتِنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْنُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً^۱.

ئەنسى كورى مالىك خوا لىپى رازى بىت دەفه‌رمۇى: گۈيم اه پىغەمبەرى خوا بۇو دەفه‌رمۇو: خواى گەورە دەفه‌رمۇى: ئەى نەوهى

۱) ترمذى (۳۴۹۱) دەشەرمۇى: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيفٌ .)، طەبەرانى لە: (الأوسط / ۴۴۳۷). شىيخى ئەلبانى رحمەللە له: (صحيح سنن الترمذى) و له: (سلسلة الأحاديث الصحيحة / ۱۲۷) و له: (الروض النضير / ۳۵۴) دا دەفه‌رمۇى: سەھىخە.

ئادەم! تۆ ھەرچەندم لى داوا بکەيت و لېم بپارىيىتهوه لهو گوناحانەمى
كىدووتن زۇر بىباكانە لىت خۆشىدەم و گوئى نادەمى. ئەى نەوهى ئادەم!
ئەگەر تاوانەكانت كەلەكە بىن و بکەنه ئاستى ئاسمان، پاشان داواى
لىخۆشبوونم لى بکەيت، لىت خۆشىدەم! ئەى نەوهى ئادەم ئەگەر بىيىتهوه
لام و بەپانتايى زەمین تاوان و سەرىپىچىت كىدىت لىت خۆشىدەم منىش بە^١
پانتايى سەرزەمىن بە لىخۆشبوونەوه وەرتىدەگرمەوه، بەو مەرجەى ھاولەت
بۇ بېيار نەداجم.